

Vocaal drieluik 2023 -

Bewondering

‘Dichtersleafde’

Daniël Hermán Mostert, bariton

Rixt van der Kooij, piano

Zondag 23 april 2023: 15.00 uur

Doopsgezinde kerk, Wirdumerdijk 18, Leeuwarden

‘Dichtersleafde’

*** Robert Schumann (1810-1856) – ‘Dichterliebe’ op. 48 (1840)**

Heinrich Heine (1797-1856)

- 1 Im wunderschönen Monat Mai
- 2 Aus meinen Tränen spriessen
- 3 Die Rose, die Lillie, die Taube
- 4 Wenn ich in deine Augen seh
- 5 Ich will deine Seele tauchen
- 6 Im Rhein, im heiligen Strome
- 7 Ich grolle nicht
- 8 Und wüssten’s die Blumen, die kleinen
- 9 Das ist ein Flöten und Geigen
- 10 Hör’ ich das Liedchen klingen
- 11 Ein Jüngling liebt ein Mädchen
- 12 Am leuchtenden Sommermorgen
- 13 Ich hab’ im Traum geweinet
- 14 Allnächtlich im Träume
- 15 Aus alten Märchen
- 16 Die alten, bösen Lieder

*** Rixt van der Kooij (1968) – ‘Dichtersleafde’ (2022/2023)**

Heinrich Heine (1797-1856) / Fedde Schurer (1898-1968)

- 1 In maaiemoanne, wûndermoai
- 2 Ut al myn triennen sprute
- 3 De roaze, de lylje, it doke, de sinne
- 4 As ’k yn dyn eagen skôgje mei
- 5 Swar net, nar tútsje my, myn skat
- 6 O, swar my, leafke, swar my doch
- 7 De wrâld is dom, de wrâld is blyn
- 8 Lyk de út weageskomwyt berne
- 9 Ik wrokje net
- 10 Ja, dû bist ienlik
- 11 In feint is fereale op in famke
- 12 In spjirrebeam stiet iensum
- 13 Sûnt de leafste my fergeat
- 14 Koe ’k yn ien wurd mar bine
- 15 Dyn blauwe eagen blonken
- 16 Hert, myn hert, wês net bedrôve

Inleiding:

In 1999 kreeg ik een bloemlezing van door Fedde Schurer in het Fries vertaalde gedichten van Heinrich Heine cadeau van mijn vader. Tien jaar later zette ik drie daarvan op muziek in de cyclus 'Blommelieten' en drie in de cyclus 'Earne Peter' beide geïnspireerd door werk van Robert Schumann. Het plan om ooit eens naar het voorbeeld van Schumann's 'Dichterliebe' een eigen 'Dichtersleafde' te maken ontstond in die tijd. Maar zestien gedichten op muziek zetten is veel werk en een enorme uitdaging. Dankzij de aanmoediging en het vertrouwen van Goasse Brouwer van uitgeverij Frysk en Frij is de 'Dichtersleafde' cyclus er gekomen. En dankzij de bariton Daniël Hermán Mostert natuurlijk want ik heb met zijn stem in mijn hoofd gecomponeerd en de cyclus is aan hem opgedragen.

De Friese vertalingen van Fedde Schurer zijn uit 1931 en hij leefde in een totaal andere tijd dan Heinrich Heine. Toch hebben ze ook veel gemeen. Beiden starten hun werkzame leven met een opleiding en een baan die ze niet hun hele leven zouden volhouden. Heine, als bankemploye en rechtenstudent en Fedde Schurer als onderwijzer. Beide waren politiek geëngageerd. Heine werd als liberaal vanwege zijn anti monarchistische houding door de conservatieve autoriteiten verbannen en vond asiel in Parijs. Fedde Schurer was pacifist, werd door de Gereformeerde kerkenraad de toegang tot het Heilige avondmaal ontzegd en raakte daardoor zijn baan als onderwijzer in Lemmer kwijt. Hij verhuisde naar Amsterdam. Beiden werden journalist. Heine als correspondent voor de Allgemeine Zeitung in Parijs en Fedde Schurer als hoofdredacteur van het Heerenveense Koerier. Beiden waren dichters. Beiden zetten emoties om in woorden. Beiden schreven woorden die zich goed lenen voor muziek. Door de muziek worden de onderliggende emoties verklankt. Die verklanking ontstaat tijdens het componeren.

Doordat het componeerproces zich over maanden uitstrekt en je als uitvoerend pianist steeds beïnvloed wordt door de werken die je studeert en uitvoert, is het behouden van een eenheid en één stijl een uitdaging. Ook moet de muzikale klanktaal bij de tekst passen en er mee samen smelten.

Net als Schumann heb ik gelet op toonsoort relaties, gebruik ik herhaling van motieven van de zang in de pianopartij en omgekeerd. Ook het gebruik van de verschillende registers (hoog en laag) in de piano, de afwisseling van snelle en langzame tempi en verschil in maatsoorten is belangrijk om de aandacht vast te kunnen houden.

Het maakproces begon met het uitkiezen van de gedichten en het in de mooiste volgorde zetten van die gedichten zodat er een logisch doorlopend verhaal ontstond. Een jongeman is verliefd op een meisje. Zij trouwt echter met een ander. De jongeman moet met zijn gevoelens in het reine zien te komen. Het verhaal is deels autobiografisch. Heinrich Heine was verliefd op zijn nichtje Amélie. Hij was echter een arme sloeber en zij de dochter van een bankier. In de dichtbundel 'Buch der Lieder' keert hij zich in de vele gedichten van zijn geliefde af, maar trekt dan toch weer naar haar toe. Wellicht was de verliefdheid van Heine overgeslagen op zijn andere nichtje Therese.

Robert Schumann zette in het jaar 1840 twintig liederen uit de eerste druk van de bundel 'Buch der Lieder' van Heine die uitkwam in 1827. Uiteindelijk wilde de uitgever er maar 16 liederen van uitgeven. Het jaar 1840 is het huwelijkjaar van Robert Schumann met zijn muze Clara Wieck. Schumann vereenzelvigde zich met de dichter. Hij noemde zijn composities 'Dichtungen'. In de 'Dichterliebe' laat hij zijn gevoelens voor Clara horen en stelt hij zich voor hoe het ook anders had kunnen aflopen. Met Schumann's 'Dichterliebe' onstond een prachtige liedcyclus die nog steeds tot het ijzeren repertoire behoort.

De gedichten keuze in mijn 'Dichtersleefde' is iets anders dan die van Robert Schumann. Dit komt ondermeer doordat ik niet alle door Schumann gebruikte gedichten in de bundel van vertaalde gedichten van Fedde Schurer kon vinden. Daardoor is er een accentverschil. De gedichten die ik gekozen heb zijn explicieter en ook emotioneler denk ik. Maar misschien komt dat ook doordat de emotie, verwoord in de eigen moedertaal, heftiger binnenkomt.

De eerste vier liederen, waarin de liefde opbloeit, zijn gebaseerd op dezelfde gedichten. Dan loopt het uitelkaar. De tekst van lied 7 bij Schumann 'Ich grolle nicht' komt terug bij mij in lied 9 als 'Ik wrokje net'. Hoe vaker gezegd wordt "ik koester geen wrok" hoe minder we het

geloven. Schumann laat de muziek van de trouwerij horen in het lied 'Das ist ein Flöten und Geigen.'. Iets van diezelfde muzikale taal gebruik ik in lied 11 in 'In feint is fereale op in famke'. Schumann heeft diezelfde tekst gezet in het lied 'Ein Jüngling liebt ein Mädchen'. Er zijn dus 6 gemeenschappelijke gedichten. Alle overige zijn in de twee cycli verschillend.

Robert Schumann laat de ironie van Heine duidelijk tot uiting komen in het slotlied. Al het doorgemaakte leed wordt in een sarcofaag gestopt en afgezonken in de Rijn. Daarbij zijn wel een paar reuzen nodig om deze klus te klaren. Het naspel bij Schumann is gebaseerd op het lied 'Am leuchtenden Sommermorgen' waarin de jongeman in de tuin wandelt en de bloemen om vergeving vragen voor het meisje, hun zuster. In mijn cyclus zegt de jongeling tegen zichzelf "Kop op! Hart wees niet bedroefd! De wereld is hartstikke mooi. Houd van alles wat je behaagt!" Ik laat in het naspel de muziek van het eerste lied terugkomen, waardoor het cyclisch wordt en de boodschap eigenlijk is dat de jonge man nog lang niet klaar is met de verwerking. De vele wisselingen in kleur tussen mineur en majeur in de liederen verklanken het zoete en het bittere van de liefde en de wisselende stemmingen.

In de repetities met Daniël ontstonden de ideeën voor de dynamiek, vertragingen en beklemtoningen en kreeg de muziek zijn vorm. Tot het laatste toe werd er geschaafd aan ritmes, een extra nootje hier en daar en zelfs nog een verandering in akkoordtonen, dus kleur. Tot het laatste toe werkte Daniël met Goasse Brouwer aan de uitspraak. Het is fijn dat je in je eigen muziek van alles mag veranderen. De componist kijkt met andere ogen naar de muziek dan de pianist. Maar op een gegeven moment moet de controlerende instelling van de componist plaats maken voor de 'flow' in het spel van de uitvoerder. Die omslag is altijd weer een bijzonder moment. De herinnering aan het maakproces verdwijnt dan naar de achtergrond.

Luistert u naar beide cycli waarin sprake is van gevoelens van hevige verliefdheid, bewondering, tederheid, boosheid, sarcasme, berusting, eenzaamheid en nieuwe moed.

Rixt van der Kooij, april 2023

*** Robert Schumann - Dichterliebe, *Heinrich Heine***

- 1 Im wunderschönen Monat Mai

In de wondermoie maand mei, toen alle knoppen open sprongen, is in mijn hart de liefde open gegeaan.

In de wondermooie maand mei, toen alle vogels zongen, heb ik haar bekend, mijn hunkeren en verlangen.

- 2 Aus meinen Tränen spriessen

Uit mijn tranen vloeien veel bloeiende bloemen voort, en mijn zuchten worden een koor van nachtegalen.

En als jij mij liefhebt, kindje, schenk ik je al die bloemen, en voor jouw raam zal het lied van de nachtegaal klinken.

- 3 Die Rose, die Lillie, die Taube

De roos, de lelie, de duif, de zon, daar hield ik eens van in liefdesgeluk. Ik houd niet meer van ze. Ik houd alleen van die kleine, die fijne, die reine, die ene; zij zelf, vol liefdesgeluk, is roos en lelie en duif en zon. Ik houd alleen van die kleine, die fijne, die ene.

- 4 Wenn ich in deine Augen seh

Wanneer ik in jouw ogen kijk, verdwijnt al mijn leed en droefheid; maar wanneer ik jouw mond kus, word ik weer helemaal gezond.

Wanneer ik aan jouw borst leun, komt hemelse lust over me; maar wanneer je spreekt: "Ik houd van jou!" dan moet ik bitter huilen.

- 5 Ich will deine Seele tauchen

Ik wil met mijn ziel in de kelk van de lelie duiken; de lelie zal klinkend een lied over mijn liefste uitademen.

Dat lied zal trillen en beven zoals de kus van haar mond, die ze mij eens heeft gegeven in een wonderbaarlijk zoet uur.

- 6 Im Rhein, im heiligen Strome

In de Rijn, in de heilige stroom, daar spiegelt zich in de golven, met zijn grote dom, het grote, heilige Keulen.

In de dom daar staat een beeltenis, op gouden leer geschildert; in de wildernis van mijn leven heeft het vriendelijk naarbinnen gestraalt.

Er zweven bloemen en engelen om Onze lieve Vrouw; de ogen, de lippen, de wangetjes, die lijken precies op de liefste.

- 7 Ich grolle nicht

Ik wrok niet, en wanneer ook het hart breekt, eeuwig verloren liefde, ik wrok niet.

Hoe jij ook straalt in diamantenpracht, er valt geen straal in de nacht van jouw hart, dat weet ik al lang.

Ik wrok niet, wanneer het hart ook breekt. Ik zag je in de droom, en zag de nacht in de ruimte van je hart, en zag de slang, die aan je hart vreet. Ik zag mijn lief, hoe ellendig je bent. Ik wrok niet.

- 8 Und wüssten's die Blumen, die kleinen

En zouden de bloemen het weten, die kleine, hoe diep verwond mijn hart is, ze zouden met mij huilen, om mijn pijn te genezen.

En zouden de nachtegale het weten, hoe treurig en ziek, ze zouden vrolijk hun verkwikkende gezang laten schallen.

En als ze van mijn pijn zouden weten, de gouden sterretjes, dan kwamen ze uit de hoogte en zouden me troost en moed inspreken.

Ze kunnen het allen niet weten. Slechts één kent mijn smart. Zij heeft toch zelf mijn hart verscheurd.

- 9 Das ist ein Flöten und Geigen

Het is een gefluit en gestrijk, trompetten knallen daar in; daar danst de huwelijkspartij van mijn allerliefste.

Het is een klinken en dreunen, een pauk en een schalmei; daartussen snikken en klagen de liefelijke engelen.

-10 Hör' ich das Liedchen klingen

Hoor ik het liedje klinken, dat eens de liefste zong, dan wil mijn borst knappen door een wilde vlaag van pijn.

Mij drijft een donker verlangen naar de beboste hoogte, daar lost mijn overweldigende pijn, zich in tranen op.

-11 Ein Jüngling liebt ein Mädchen

Een jongeman houdt van een meisje, die een ander heeft gekozen; de andere houdt van een ander, en is met deze getrouwd.

Het meisje neemt uit ergernis de eerste beste man, die op haar pad is gekomen; de jongeman is schuldig daaraan.

Het is een oud verhaal, toch blijft het steeds weer nieuw; en wie het overkomt, die breekt het hart in tweeën.

-12 Am leuchtenden Sommermorgen

Op de lichte zomermorgen loop ik door de tuin. De bloemen fluisteren en spreken, maar ik wandel stom.

De bloemen fluisteren en spreken, en kijken me meewarig aan; “Wees niet boos op onze zuster, jij treurige bleke man”.

-13 Ich hab’ im Traum geweinet

Ik heb in mijn droom gehuild, ik droomde dat jij in het graf lag. Ik ontwaakte, en de tranen rolden nog van mijn wang af.

Ik heb in mijn droom gehuild, ik droomde dat je mij verliet. Ik ontwaakte en nog lang huilde ik bitter.

Ik heb in mijn droom gehuild, ik droomde dat het nog goed was tussen ons. Ik ontwaakte en nog steeds stroomt mijn tranenvloed.

-14 Allnächtlich im Träume

‘s Nachts in mijn droom zie ik jou, en zie jou vriendelijk groeten, en luid wenend stort ik mij aan jouw lieve voeten.

Jij kijkt mij weemoedig aan en schudt het blonde hoofdje, uit jouw ogen sluipen paarden tranen druppeltjes.

Jij zegt heimelijk een zacht woord tegen me, en geeft me het boeket van cipressen. Ik ontwaak, en het boeket is weg, en het woord ben ik vergeten.

-15 Aus alten Märchen

Een witte hand wenkt mij vanuit oude sprookjes die zingen en verhalen over een toverland.

Waar bonte bloemen bloeien in het gouden avondlicht, en liefelijk geurend gloeien, met een bruids gezicht.

En groene bomen oeroude melodieën zingen, misterieuze windjes klinken en vogels daarbij kwetteren.

En mistbeelden uit de aarde opstijgen, en in rijen luchtig dansen in een wonderbaarlijk koor.

En blauwe vonken aan elk blad en twijg branden. En rode lichten rennen in een dwaze, verwarde kring.

En luide bronnen breken uit steen van wild marmer, en reflecties vreemd schijnen in de beken.

Ach! Kon ik maar daar naar toe komen en mijn hart daar weer vrolijk maken. Verlicht zijn van alle pijn en vrij en gelukkig zijn!

Ach! Dat land van geluk, dat zie ik vaak in mijn droom, maar komt de ochtendzon, dan smelt het weg als ijdel schuim.

-16 Die alten, bösen Lieder

De oude boze liederen, de dromen boos en slecht, laat ons hen nu begraven, haal mij een grote doodskist.

Daarin leg ik heel veel, maar wat zeg ik nog niet. De kist moet nog groter zijn dan het Heidelberger vat.

En haal een dodenbaar en planken stevig en dik; ook moet ze zijn nog langer dan de brug bij Mainz.

En haal mij ook twaalf reuzen, die moeten nog sterker zijn als de sterke Christoffel in de dom in Keulen aan de Rijn.

Zij moeten de kist weg dragen, en in de zee afzinken, want zo'n grote kist heeft een groot graf nodig.

Weten jullie waarom de kist zo groot en zwaar moet zijn? Ik zou er ook mijn liefde en mijn smart mee af willen zinken.

PAUZE

* **Rixt van der Kooij - Dichtersleafde**, *Heinrich Heine / Fedde Schurer*

- 1 In maaiemoanne, wûndermoai

In de meimaand, wondermooi, toen alle knoppen opensprongen – is in mijn hart de liefde opengegaan.

In de meimaand, wondermooi, toen het oplichtte van vogelgezang – heb ik haar beleden, mijn droom en groot verlangen.

- 2 Ut al myn triennen sprute

Uit al mijn tranen spruiten vele bloeiende bloemen op; mijn stille klachten worden een blijde vogelroep.

En als jij mij lief hebt, meisje, overhandig ik jou die bloemen, en 's avonds zal voor jouw raam de heldere toon van de nachtegaal klinken.

- 3 De roaze, de lylje, it doke, de sinne

De roos, de lelie, het duifje, de zon, die had ik zo diep en innig lief – voorheen. Nu houd ik slechts, zoals mijn verlangen en mijn zegen, van die reine, in schoonheid volmaakte, die pure – Zijzelf, bron van alle liefde, is roos en lelie en duifje en zon.

- 4 As 'k yn dyn eagen skôgje mei

Als ik in jouw ogen mag kijken verdwijnt al mijn leed en ontevredenheid. Maar als mijn mond die van jou vindt dan ben ik helemaal weer gezond.

Als ik mijn hoofd aan jouw borst leg, dan voel ik dat dit de hemel is. Maar als je zegt: “Ik houd van jou!”, dan huil ik bitter en ik zwijg.

- 5 Swar net, nar tútsje my, myn skat

O, zweer niet maar kus mij mijn schat. Een vrouwen-eed, wat levert mij dat op? Jouw woord is goed, maar een beter aandeel is voor mij de kus die ik jou ontstal. Die heb ik, en daar geloof ik in – het woord is ijdel als de wind.

- 6 O, swar my, leafke, swar my doch

O, zweer mij, liefje, zweer mij toch. Enkel jouw woord is genoeg voor mij! Ik hoor je eed van eeuwige liefde, en ik geloof wel dat ik gezegend ben. En ik geloof dat jij van mij zal houden tot in de eeuwigheid, en langer nog.

- 7 De wrâld is dom, de wrâld is blyn

De wereld is dom, de wereld is blind, en altijd wordt er geroddeld! Men zegt, jij zou, mijn lieve Trien, geen goed karakter hebben.

De wereld is dom, de wereld is blind, en jou moet men altijd bespreken
- Men weet niet wat ik in jouw kussen vind, en wat voor zalige brand ze ontsteken.

- 8 Lyk de út weageskomwyt berne

Gelijk de uit het schuimwit van de golven geborene straalt de glorie van haar schoonheid. Maar zij wil mij niet meer kennen, ze werd de bruid van een andere man.

Verdraagzaam hart, dat nooit klaagt, wrok niet om dit verraad; maar begrijp, vergeef en draag het, wat die lieve dwaas jou aandeed.

- 9 Ik wrokje net

Ik wrok niet, en al zou mijn hart breken, eeuwig verloren liefste – ik wrok niet. Ook al straal je nu in diamantenpracht, geen enkele straal valt in de nacht van jouw hart.

Dat weet ik al lang. Ik heb je in mijn droom ontmoet, en zag de nacht, die over je hart hangt. En zag de adder die jouw hart vernielt – ik zag hoe mijn liefste zich bang en eenzaam voelt.

-10 Ja, dû bist ienlik

Ja, je bent eenzaam en ik wrok niet - mijn liefste, wij zullen beide eenzaam staan. Totdat de dood ons lijdend hart breekt, mijn liefste, zullen wij beide eenzaam staan.

Ik zie de spot wel, die jouw mond omcirkelt, zie de bliksem wel van jouw doordringende blik, en wel de trots waar je borst van zwelt. En eenzaam ben je toch, eenzaam zoals ik.

Trekt om jouw mond ook niet heimelijk de smart samen?

-11 In feint is fereale op in famke

Een jongeling is verliefd op een meisje, die van een ander houdt; die andere houdt van een ander, en is met die ander gegaan.

Het meisje, uit ergernis, zegt meteen ja tegen de eerste man die haar vraagt; de jongeling is er slecht aan toe.

Het is een oude geschiedenis, toch blijft het steeds weer nieuw; en wie het zelf meemaakt, die breekt daarbij zijn hart.

-12 In spjirrebeam stiet iensum

Een dennenboom staat eenzaam in het Noorden op een kale duin. Hij sluimert; ijs en sneeuw trekken een witte deken over zijn kruin.

Hij droomt van een palmboom die ver weg in het Oostelijke land, eenzaam en zwijgend treurt op het gebergte in de hitte van de zon.

-13 Sûnt de leafste my fergeat

Sinds de liefste mij vergat, ben ik het lachen helemaal verleerd. Ik heb mijn best gedaan de zinnen te verzetten.

Sinds ik haar, mijn lief, verloor, huil ik ook al lang niet meer. Verdriet breekt bijna mijn hart – maar huilen kan ik niet.

-14 Koe 'k yn ien wurd mar bine

Kon ik in één woord maar de smarten van alledag samenbinden. Ik gaf dat woord aan de winden. Dan zouden zij er mee wegwaaien.

Ze zouden, dat woord zo zwaar van verdriet, naar jou toe waaien, liefste. Je hoort het op elk uur, je hoort het op elke plaats.

Ook al ontvlucht je in nachtelijke sluimering, als niemand het langer noemt. Dan zal mijn woord jou vervolgen tot in je diepste droom.

-15 Dyn blauwe eagen blonken

Jouw blauwe ogen schenen naar mij in milde gedaante. Nu zweeft er een droom over mijn zintuigen, zodat ik geen woorden vind.

Jouw wonderblauwe ogen vergeet ik nimmermeer. Een zee van blauwe gedachten stroomt wijd over mijn hart.

-16 Hert, myn hert, wês net bedrôve

Hart, mijn hart, wees niet bedroefd. Draag je lot met trouwe moed. Het nieuwe voorjaar maakt goed wat de winter jou ontstal.

Lach, nu het licht de mist wegveegt, wat bleef de wereld hoe dan ook mooi – Heb lief, zonder grens of raming, alles, alles wat jou behaagt!

Heinrich Heine in 1829

Fedde Schurer

Daniël Hermán Mostert, bariton:

Daniël Hermán Mostert werd in 1977 geboren in Cluj-Napoca (Roemenië). Hij groeide op in de Friese plaats Heerenveen.

Na het behalen van een propedeuse theologie (van een Duitstalige opleiding in Sibiu/Hermannstadt) voltooide Daniël een studie muziektherapie aan het conservatorium te Enschede.

Hierna studeerde hij klassieke zang aan het ArtEZ-conservatorium bij Anne Haenen, Annette Kleine en Harry van Berne, waarbij hij tegelijkertijd part-time als muziektherapeut werkzaam was. In 2008 voltooide hij zijn Bachelor-zangstudie en in april 2010 volgde zijn Master-examen.

Masterclasses volgde hij bij o.a. David Wilson-Johnson, Meinard Kraak, Johannette Zomer, Charles van Tassel, Carolyn Watkinson en Barbara Schlick; en binnen de liedklas van Marien van Nieukerken.

Daniël is zeer actief als zanger van klassieke liederen en als opera- en oratoriumsolist. Daniël zingt met enige regelmaat bij het Nederlands Kamerkoor en is sinds 2010 part-time verbonden aan het Groot Omroepkoor te Hilversum. Met het ensemble Siestango maakte hij zijn debuut als zanger van Argentijnse tango's.

Samen met de Russische pianiste Sofia Vasheruk vormt hij een duo. Zij traden o.m. op tijdens het WDR-Musikfest in Münster en het Grachtenfestival in Amsterdam. In 2009 wonnen zij de prijs van de "Vereniging Vrienden van het Lied" tijdens het 1e Internationale Studenten Lied Duo Concours in Enschede, waardoor zij ook als vaste solisten van deze vereniging regelmatig liedrecitals verzorgen.

Ook met andere pianisten, zoals Marien van Nieukerken en Rixt van der Kooij geeft Daniël liedrecitals.

www.danielhermanmostert.com

Rixt van der Kooij, piano:

Rixt van der Kooij is als pianodocente verbonden aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Haar specialisatie is liedbegeleiding en ook treedt zij steeds vaker naar buiten als componiste.

Ze legde zich toe op het bespelen van historische vleugels. Dat resulteerde in het behalen van de Master Klassiek piano in juni 2018 met het onderzoeksonderwerp '*Schubert songs performed on a historical instrument and on a modern piano – a search for expression*'.

Rixt van der Kooij studeerde bij Else Krijgsman, Tan Crone, Mila Baslawaskaja en volgde masterclasses van o.a. Detlef Kraus, Christian Zacharias, Konrad Richter, Roger Vignoles, Graham Johnson en Rudolf Jansen.

Sinds 2002 organiseert zij de serie Vocaal drieluik in Leeuwarden. Ook is zij werkend lid van de Haagse Kunstkring in Den Haag waar zij onder de noemer *JongVocaal* masterclasses geeft aan jonge professionele liedduo's.

Als componiste maakt ze vooral werk op aanvraag of voor een speciale gelegenheid. Haar Friese afkomst maakte dat ze meer dan 40 liederen op tekst van Friese dichters componeerde.

Enkele composities van haar hand zijn de cycli *Chansons de Bilitis* en *Wesendonck-Lieder* voor het Bilitis Ensemble, *Ostinato* een kort stuk voor het ROSA Ensemble en de cyclus *Scheiding* (zang, viool en piano) op tekst van Anna Achmatova voor mezzo-sopraan Ekaterina Levental. Tijdens de intelligente lockdown in 2020 maakte ze 24 liederen op rouwadvertenties uit de NRC.

Voor het 130 jarig jubileum van de Haagse Kunstkring componeerde Rixt van der Kooij de sprookjes opera *Het zwanenkind* die op 1 oktober 2021 in première ging.

Voor het slotconcert van het Vocaal drieluik- Bewondering op 23 april 2023 componeerde ze 'Dichtersleafde' een nieuwe cyclus van 16 liederen op Friese vertalingen van gedichten van Heinrich Heine door Fedde Schurer.

www.rixtvanderkooij.nl

Dit programmaboekje werd gedrukt door drukkerij STIP
Nieuwe Hollanderdijk 9, 8932 ES Leeuwarden, 058-2130823

It Fokaal Trijelûk konsert fan 23 april 2023 waard organisearre yn 'e mande mei Frysk en Frij mei stipe fan de Provinsje Fryslân en de Lammert Koopmans Stichting.

Tige tank oan Goasse Brouwer foar de Fryske útspraakkorreksje.

**Dit concert werd mede mogelijk gemaakt door:
Uitgeverij Frysk en Frij, de Lammert Koopmans Stichting en de
Provisnje Fryslân.**

LAMMERT KOOPMANS
STICHTING

provinsje fryslân
provincie fryslân

In 2024 staan de volgende data gepland voor het Vocaal drieluik:

- * Zondag 28 januari 2024
- * Zondag 10 maart 2024
- * Zondag 21 april 2024

Doopsgezinde kerk, Wirdumerdijk 18 in Leeuwarden.

Entree: €17,50 / Twee concerten €32,50 / Drie concerten €45,00.

Reserveren: info@vocaaldrieluik.nl of via www.harmonie.nl

De concerten van het Vocaal drieluik worden georganiseerd door:

Stichting Welmoed Muziekproducties
Schelpkade 41, 2514 KB Den Haag.

www.vocaaldrieluik.nl